

Olle
Brandqvist

Natur och människor är motiv jag arbetar med i mina skulpturer. Det är framför allt sten och tenn jag använder som material i mitt konstnärsskap, men också någon gång trä och brons. Skulpturerna i tenn är som små "världar", utsnitt eller brottstycken av natur, som jag formar fram med lödkolv och andra verktyg. Det är berg och branter, skulpterade landskap. Efterhand kom människan in och fick så småningomen allt större betydelse. Grupper av människor som sluter sig till varandra. De står t.ex på stenhällar och marker i kustnära trakter.

Sten är ett material som jag tycker om att arbeta med. Jag söker ofta material till mina arbeten under vandringar i naturen. Det är granit, diabas, porfyr och andra sorters sten, som jag som jag bär med mig hem och bearbetar genom att hugga, slipa och polera. De är släta "mjuka", hårda och tunga. Dessa skulpturer tycker jag att man skall uppleva med både ögon och händer. "Magnifika, lätt förvridna, fiktiva porträtt", som någon har uttryckt det. Man kan säga att jag i mina arbeten söker att skapa unika "personligheter" med stenens ursprungsform som utgångspunkt. Med hammare, mejslar och andra verktyg formar jag fram ögon, näsa, ett öra här och en mun där osv. Det är former, ytor, volymer mm. Det som skulptur handlar om.

Sedan kommer slipningen förstås. Det tar en evinnerlig tid. Men jag hinner fundera mycket på vad jag sysslar med. Eller, för det mesta funderar jag inte alls, utan bara jobbar på.

Jag har gjort en del större offentliga verk i sten, såsom *Den nöjde Boråsaren* i Borås. Den är av diabas, och sten av den storleken köper jag från stenbrott i gränstrakten Skåne Småland. ”Skulpturen Den nöjde Boråsaren inbjuder till beröring. Kontrasten mellan den tunga stenen och de mjuka formerna blir påtaglig när man vidrör den lina ytan. Att låta händerna smeka över de polerade anletsdragen kan få tiden att stanna upp ett ögonblick. En paus i stadens hektiska tempo”.

Detta enligt skriften Borås internationella skulpturbiennial 2012.

Att förverkliga en dröm

Åren 2008-2011 arbetade jag med min ditintills största skulptur. Det var en gammal dröm som förverkligades. På hösten 2008 åkte vi till Vångaberget i Skåne för att beställa en sten, ett stort block i röd granit. Den 18 december 2008 kom stenen på plats hit till Borås, där jag började arbeta på den. Stenen var då 250 cm hög, 150x100 cm och vägde ca 14 ton. I tre år jobbade jag på mitt verk. Skulpturen väger nu som färdig ca 7 ton, och måtten är ungefär desamma. Jag kallar den *Vad är då en människa*. ”När jag ser din himmel, som dina fingrar format, månen och stjärnorna du fäste där, vad är då en människa, att du tänker på henne...?” Ps 8

Under skulpturfestivalen i Borås var skulpturen *Vad är då en människa* tillfälligt flyttad till en plats relativt centralt i Borås. Där arbetade jag på den, som ”Work in progress”, somrarna 2010 och 2011 inför publik och vid guidade visningar. Nu är den slutligen placerad vid köpcentret Åhaga i Borås.

Förra året, 2016 alltså, var vi vid Svarta bergen, Hägghult Lönsboda, och beställde ett nytt stenblock vid stenbrotten där, ett diabasblock som var ca 240 cm högt och ganska smalt. Det blev en människa, huvud och delvis kropp. Den skulpturen är nu klar till utställningen på Konsthallen Hishult. Skulpturen kallar jag *Känn ingen oro och tappa inte modet* och är i färdigt skick 230 cm hög (sidan 5).

Olle Brandqvist

Olle Brandqvist

Född i Borås, 1938.

Bor och arbetar i Kinnarumma, utanför Borås.

www.olle.brandqvist.com

Skulptureernas namn, storlek och historia

s.5 *Känn ingen oro och tappa inte modet*

Höjd 230 cm, diabas från Svarta bergen i Häggult, Lönsboda.

s.6-7 *Porfyrdam*

Höjd 35 cm. Porfyrsten hittad i nordvästra Dalarna.

s.8 *Gruppen*

Höjd ca 15x20 cm. Skulptur i tenn.

s.9 *Mindre huvud*

Höjd 23 cm. En sten hittad någonstans i mellersta Sverige.

s.10 *Eken*

Höjd 60 cm. Skulptur i tenn.

s.11 *Ljust huvud*

Höjd 41 cm. Stenen, som jag tror är en kvartsit, fann jag vid trakten av Idre i nordvästra Dalarna.

s.12 *Mörkt huvud*

Höjd ca 40 cm. En vacker sten, vilken jag inte kan namnet på, som jag fann i den steniga strandlinjen i Vällersvik i Frillesås, Halland.

s.13 *Huvud i diabas*

Höjd 38 cm. Också en Hallänning, som jag under en promenad hittade i vattenbrynet, vid havet utanför Halmstad.

s.14 *Känslig person*

Höjd ca 30 cm. Kvarts, en extra hård sten som här har lite sprickbildningar och just därför tyckte jag att den var intressant att jobba med. Stenen är hämtad från skogen i Kinnarumma.

s.14 *Filur*

Höjd 37 cm. Diabas som också är hittad i mina skogstrakter i Kinnarumma utanför Borås.

s.15 *Porfyrhuvud*

Höjd 40 cm. För en hel del år sedan åkte jag från Orsa i Dalarna mot Älvdalen på den så kallade Kanonvägen. Invid vägen i skogen hittade jag stenen till denna skulptur; en röd porfyr. Halva stenens vikt försvinner under arbetets gång, så det var en rejäl bumling som jag kånkade på och lade in i bilen. På den tiden upplevde jag det jobbet som en sport och tyckte det var roligt.

s.16 *Vad är då en människa*

Höjd 250 cm. Arbetet med den pågick 2008-11. Röd granit från Vångaberget i Kristianstadstrakten.

ORANGERIET & PARKEN • 1/7-3/9 2017

**KONST
HALLEN
HISHULT**

Olle Brandqvist
SKULPTUR

konsthallen@hishult.com • www.hishult.com

ISBN 91-85348-93-7